

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er naturligvis dejligt at høre, at indenrigsministeren har tænkt sig at gribe ind, hvis der foregår noget, som ikke skal være der efter reglerne. Men derfor kunne man altså godt analysere, om det ikke vitterligt er sådan, at det er den erklærede hensigt, at man vil føre udenrigspolitik.

Ministeren siger, at man vil gribe ind, men så er de næste spørgsmål: Hvordan griber man ind over for en euroregion? Hvem står over en euroregion? Hvordan kan en indenrigsminister blande sig i den udenrigspolitik, som en euroregion fører, når den først er etableret? Ja, jeg ved ikke, hvordan man gør det. Skal indenrigsministeren så pålægge Sønderjyllands Amtsråd at opsigte aftalen om euroregionen? Ja, jeg ved det ikke. Det er vel et drastisk skridt, når man først har godkendt, at den bliver etableret.

Jeg synes, at der henstår flere ubesvarede spørgsmål, hvor det bekymrer mig lidt, hvis hr. Steen Gade bare tager dét til efterretning, som ligger fuldstændig uafklaret på nuværende tidspunkt.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forespørgerne, fru Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti har rejst denne debat, som er en forespørgselsdebat om regionernes Europa, herunder oprettelse af Euroregion Schleswig.

Jeg synes, det har været lidt trist, når man indimellem har hørt, at der er nogle, som siger, at det kan man faktisk ikke rigtig blande sig i, når ikke man er fra Sønderjylland, og jeg kan da også konstatere, at flertallet af dem, der har blandet sig, ikke er fra Sønderjylland.

Dansk Folkeparti har selvfølgelig rejst denne debat, fordi den også har landspolitisk interesse; men det er klart, at debatten, som nu verserer i Sønderjylland, i allerhøjeste grad har præget denne her debat, og sådan skal det selvfølgelig også være. Det er helt aktuelt. Det er helt naturligt.

Vi havde naturligvis forventet, at regeringen havde svaret seriøst. Det viste sig ikke at være tilfældet. Statsministeren har overhovedet ikke gidet svare, og indenrigsministeren har næsten ikke gidet svare.

Det her er ikke en debat, der alene vedrører sønderjyderne, men hele Danmark. Der er ingen

tvivl om, når man taler med sønderjyder, når man følger med i debatten, hvordan den føres i medierne, at den i øjeblikket er præget af en frygt og der er i visse tilfælde ved at opstå et had. Det er meget beklageligt, og det er uendelig trist, at det er noget, der er politikerskabt; men sådan har det vist i øvrigt været igennem næsten hele historien, når den slags ting er opstået.

Socialdemokratiets ordfører forholdt sig overvejende til, at aftalen jo blot kan opsiges igen. Jeg synes godt nok, at det er en mærkelig måde at indgå en aftale på, når man nærmest siger: Nå, men pyt være med det, den kan jo bare opsiges igen. Det er et meget mærkeligt argument. Det er nærmest som at indgå et ægteskab, og så mens man står foran alteret, så siger man: Nå ja, vi kan jo bare blive skilt igen. Det er ikke en rimelig måde at gøre det på. Hvis man indgår en aftale, må det selvfølgelig være noget, man går helhertet ind for. Noget, som man varmt kan tilslutte sig, og noget, som man ikke allerede inden aftalen endeligt er indgået påtænker skal opløses. Allerede dér er debatten jo kørt ind på et helt galt spor.

Venstres ordfører talte om et samarbejde over grænserne, men det er jo ikke noget nyt. Det har jo netop i Sønderjylland faktisk i generationer fungeret i fred og fordragelighed og – som jeg sagde i en kort bemærkning – på forbilledlig vis. Der er jo mange andre grænseregioner, som har været interesseret i, hvordan netop de to parter har kunnet få det samarbejde til at fungere. Det er et meget godt eksempel for andre og noget, som har vundet respekt rundt omkring. Det er det, man er ved at sætte over styr.

Den konservative ordfører, hr. Rechendorff, har hr. Thulesen Dahl kommenteret på meget udmærket vis. Det eneste, jeg godt lige vil kommentere, som hr. Thulesen Dahl ikke var inde på, er, at hr. Rechendorff sagde det, som der sådan helt pr. sædvane siges hver evig eneste gang, man tillader sig at rejse spørgsmål, som har noget med Danmark at gøre, som har noget at gøre med, at man synes, det er godt, at man værner om danskheden, at man måske nærer en vis frygt for, at den på visse områder er ved at forsvinde. De ordførere eller de parter, der er inde i en sådan debat – og det er den normale debat – som er for de ting, som man her modsiger, siger: Hvis Euroregion Slesvig kan true Danmarks kultur, så ser det slem ud.

Og den kom så også her. Det er jo det, der siges hver evig eneste gang. Man skærer et lille